

ໃຫ້ມູນຄົມ ສະບັບສິດທະນາລົງລົມ ດີວຸນ ດີວຸນ ດີວຸນ ດີວຸນ

สำหรับภูมิปัญญาชาวบ้านฉบับนี้ เรายังพาคุณผู้อ่านไปพบกับงานศิลปะทัตถกรรมจากเชียงใหม่ที่เราฯ ท่านฯ ทั้งหลาย อาจจะมองไม่เห็นคุณค่า แต่กลับกลายมาเป็นลิ่งประดิษฐ์ล้ำค่า น่าเก็บ ทำเงินรายได้ให้กับครอบครัว ชຽวน์โรจน์ ณ อยุธยา อย่างมากมายมหาศาล

ก มีปัญญาไทยประดิษฐารมชั้นน้อยแต่มากค่าชั้นนี้ เกิดชั้นจากฝีมือของ
คุณอาทิตย์ จันวนิจ ณ อยุธยา ทำไทยอดีตพระเอกดังนั้นคือคุณไวยา
ศรีขัน นั้นเอง ปัจจุบันคุณอาทิตย์ อายุ 46 ปี เรียนจบทางด้านการพานิชย์
มาจากการสอนการศึกษาเมืองเชียงใหม่ ฝ่ายภาษาฝรั่งเศส กรุงเทพฯ เดิมที่ทำการค้า เป็นชา
ช่องเครื่องไฟฟ้า ต่อมาเกี่ยวข้องอาหารตามสั่ง ขายผัดไทยรสเด็ด อยู่บริเวณหน้ากาล
ไฟฟ้าครูปฐม และก็ผันตัวเองมาทำงานหัดดักกรรมแม้มิ้มวะไทย เป็นอุดสาಹกรรม
ในครัวเรือน ช่วยกันทำเบเกอรี่พื้นเมือง เดิมคุณอาทิตย์เป็นคนกรุงเทพฯ ต่อมาจึงได้ย้าย
มาอยู่ยังกรุงเทพฯ ที่นี่ครูปฐมคือวิถีทางหลักปัจจุบันนี้เอง

โดยส่วนตัวแล้วคุณอาทิตย์เป็นคนชื่นชอบงานด้านศิลปะ งานประดิษฐ์ ต่างๆ อุปกรณ์ มีกังหันลม เก้าอี้สุดตุ้งๆ มาทำแกะสลัก ประดิษฐ์ต่อเดินจนเป็นที่งานขึ้นมาอยู่เรียบๆ อย่างเช่น พระพุทธอรุป พระพิมเลนศ หรือฐานวางพระพุทธอรุป รวมทั้งพระรูป ร.5 ทำแล้วก็ตั้งโชว์ไว้ตามซุ้ม ตามโต๊ะ เพื่อนๆ เท็นก็อยากได้จึงขอซื้อไปบ้าง คนผ่านไปผ่านมาบ้าง คุณอาทิตย์บอกว่าไม่จะทำอะไรออกมากว่า ก็ขายได้ หมด ไม่ค่อยเหลือ ทั้งที่ พื้นฐานเดิมคุณอาทิตย์弄ก็ไม่ได้เรียนมาทางด้านศิลปะหรือวิจิตรศิลป์อะไร干嘛นี้มา ก่อนเลย แต่เพียงว่ามองๆ ดูๆ แล้วล็องทำดูและทำออกมาได้ดีเสียด้วย จะเรียกว่า “พระสรรศ์” ก็ได้

คุณอาทิตย์นกว่า งานดึกดามไม่มีมายไทย
นี้มีแนวคิดมาจากทุ่นอวาร์ตโนเดล ทุ่นเปลือยที่แขนชาเยิด
หลังได้เปลี่ยนท่าทางได้ และตอนเคย์เป็นครูสอนกระเบื้อง
กระเบื้อง อูฐในค่ายสอนแแก็ฟชันฯ มาเก็บอน ก็เลี้ยกลง

ໃຫ້ມູນຄວາມສັບສົນ

“ นำมาตัดแล้วกลึงเป็นรูปทรง
แล้วผ่ากลางเอวเจาะรู
เพื่อใส่เดือยยีดระหว่างตัวกับหัว
เพื่อจะได้ปรับตัวทิศทาง ”

จนออกมารูปเป็นชิ้นงานที่สมบูรณ์ในปัจจุบัน

วัสดุอุปกรณ์ก็หาได้ง่ายๆ ราคาก็ไม่สูง พวกเมืองโน่นที่เช้าทึ่งๆ แล้ว นำมาทำสำหรับชาวหลังๆ มาเศษไม่เรียบ หายาก ขี้นรู้ยกเลยหันมาใช้ไม้ระแนงน้ำดึง 1 ½ นิ้ว นำมาตัดแล้วก็ลึงเป็นรูปทรงแล้วผ่ากลางเอวเจาะรู เพื่อใส่เดือยยีดะหัวท่วงดัวกับหัวเพื่อจะได้ปรับดัวทิศทางหากหันได้ ส่วนหัวนั้นก็จ้างโรงงานก่อปูนที่กรุงเทพฯ กลึงเพื่อได้รูปมาตรฐานได้รูปทรงเท่ากัน แซน-ชา ก็ตัดตามแบบและขนาดที่วางแผนไว้ ใช้เลือยผ่านแล้วหักติดด้วยการร้อนหรือที่เราๆ ท่านๆ รู้จักกันในนามการตราซังเป็นการสำหรับงานอุตสาหกรรม ส่วนที่ทำแซน-ชา นี่ จะใช้กิงเมตัชซึ่งเนื่องจากไม่ต้องมีความแน่นและตันเหลาง่ายได้รูปสวยงาม อีกทั้งเมื่อทำเสร็จทั้งหมดไว้จะเปลี่ยนสีได้จะเป็นเนื้อ

นางเจ้าพระนมราชินีนาถ ได้ส่งไป 3 ชุด ในนาม ซึ่งด
ารบุรุษ และปรากฏว่าได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวด นอบ
ป้ายประกาศให้ในครั้งที่ 17 ได้รับโล่พระราชทานจากสมเด็จ อุ่นห
ภานนา นำมายังความบดดิยันดี และภาคภูมิอย่างยิ่งแก่ครอบ บริเว

พิมพ์ด้วยหินทราย

หั้เปบวนกีดับ: ล้าค่า

จะคิดว่าน่าจะเป็นหนทางทำรายได้เข้ามาในครอบครัวและเป็นการช่วยอนุรักษ์ เดียวกันลำตัวลายเป็นธรรมชาติ แฉมยังห่าง่ายราคากูก็ถูกด้วย คุณอาทิตย์บอกว่าได้ไม่มvaryไทย ให้คงอยู่ต่อไปและเป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติอีกทางหนึ่ง คุณมาจากต้นฉบับที่อยู่หลังห้องน้ำเอง ฐานดังที่ได้มาจากไม้อัดชานอ้อยราคากูก็แพงมี ทำงานดึกดายแม้มvaryไทยมาได้ 2 ปีแล้ว เริ่มตั้งแต่รากกลางปี 2543 ขึ้นงาน ลายนิตา เมื่อเร็วๆ ล้วนต้องได้มาจากการช่วยเหลือด้วยเปลือกหัวโพธิ์ที่ห่อคามาอย่างเท็จ วัดมหาธาตุ นั่น คุณอาทิตย์บอกว่า ยังดูค่อนข้างแข็งที่อิรักวัตชีวะ และได้ปรับปรุงแก้ไข เป็นขยายกองโต ก็สามารถคาดให้แห้ง จะได้ไม่เสื่อม พอดอนจะทำกินมาชั่วโมงน้ำ พอกมาดๆ จะได้ไม่แห้งกรอบ และยังคงได้จากน้ำทาสีแล้วลงยูนิเทนเป็นอันเสร็จ สมบูรณ์

“ นำมาตัดแล้วก็ลึงเป็นรูปทรง
แล้วผ่ากลางเอวเจาะรู
เพื่อใส่เดือยยึดระหว่างตัวกับหัว
เพื่อจะได้ปรับตัวทิศทาง ”

จนออกมานี้เป็นขันงานที่สมบูรณ์ในปัจจุบัน

วัสดุอุปกรณ์หากไส้ยา ราคาถูกไม่สูง พากเศษไม่ที่เข้าทั้งๆ แล้ว นำมาทำลำตัวระยะหลังๆ มาเศษไม่เริ่มทำหาย ซึ่งรูปป้ายเหล่านี้ใช้วัสดุแบบนี้ ลีบ 1 1/2 นิ้ว นำมาตัดแล้วก็ลึงเป็นรูปทรงแล้วผ่ากลางเอวเจาะรู เพื่อใส่เดือยยึดระหว่างตัวกับหัวเพื่อจะได้ปรับตัวทิศทางการหันตัว ส่วนหัวนั้นก็จึงโรงงานลึงที่กรุงเทพฯ ลึงเพื่อให้รูปมาตรฐานได้รูปทรงเท่าๆ กัน แทน-ชา ก็ตัดตามแบบและขนาดที่wantไว้ ใช้เลือยผ่าแล้วหักติดด้วยการร้อนหรือที่เรา ท่านๆ รู้จักกันในนามการตราซังเป็นภาษาสำหรับงานอุดสาหกรรม ส่วนที่ทำแซน-ชา นี้ จะใช้กันไม่สะดวกเนื่องจากไม่ตัดชนิดความแน่นและตันเหลา่าย่างได้รูปสวย งาน อีกทั้งเมื่อทำเสร็จทั้ง keto ไว้จะเปลี่ยนสีได้จะเป็นเนื้อ

งานตัดตามรูปแบบที่มีปัจจุบัน มากไปกว่า 90% ของงานที่ทำ คุณอาทิตย์มีผู้คนสนใจมากขึ้นทุกวันๆ มีเจ้าหน้าที่ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมาดูงานและช่วยร่วมงานการประกวดงานหัตถกรรมพื้นบ้านที่ศูนย์ศิลปาชีพบางไทร ชิงรางวัล

พระราชทานจากสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้สูงไป 3 ชุด ในนามของกรมอุตสาหกรรม จ.นครปฐม และประกาศว่าได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก งานศิลปาชีพบางไทรครั้งที่ 17 ได้รับโล่พระราชทานจากสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ นำมาซึ่งความมีดี และความภูมิยิ่งแก่ครอบครัว

ครัวคุณอาทิตย์

ตอนนี้คุณอาทิตย์มีงานเข้ามาไม่ขาดสาย ออเดอร์เต็มจนทำกันไม่ทันเลย คุณอาทิตย์ยังเบิดสอนอีกด้วย คิดค่าเล่าเรียนรวมค่าสอนค่าอุปกรณ์ต่างๆ ที่ 2,000 บาท สร้างอาชีพแก่ชุมชนได้อีกด้วย ขนาดส่วนตัวคุณอาทิตย์ ทำเงินคนเดียวได้ตักกันละ 10 ศูนย์ มูลค่าต่อเดือน 20,000 บาท ค่าเช่าห้องที่ต้องจ่าย ไม่หันติดดูว่าลูกค้าสั่งกันมากขนาดไหน ราคาถูก ต้นทุนก็ต่ำ ขายกันที่ฟิมอย่างนั้น ราคาส่งก็ถูกที่ประมาณ 90-900 บาท สำหรับชุดโภคและมวยไทย กระเบื้อง - กระนอง ส่วนพวงกุญแจให้ก็ประมาณ 270-1,000 บาท พร้อมกล่องแก้วอ่างดีเป็นตู้กระจกขอบทองพื้นกำมะหยี่ ลูกค้าส่วนมากมากับไปกล่าวทั้งนั้นทั้งเชียงใหม่ถึงเก็บกันเลย ลังออกก็มีลิสท์ชื่อเมืองริการและถูกปูนชีดตอนนี้อยู่ในช่วงทดลองขาย คาดว่าธุรกิจของคุณอาทิตย์คงจะต้องไปได้สวยแน่นอน คุณอาทิตย์เองก็ให้ห่วงวิชาชีพอร่อยกามารีบินเดินดีเสมอ และถ้าใครสนใจจะมาอุดหนุนหรือลังซื้อไปจำหน่ายต่อ ก็ติดต่อได้ที่บ้านคุณอาทิตย์ได้เลยท่าไม่ยากนักอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำประปานคร จ.นครปฐม โทร. 0-9211-5601 หรือ 0-3421-6201